

III.

Πρᾶξις σὺν θεῷ γ'.

p. 448c. ὦ Χαιρεφῶν, πολλαὶ τέχναι

- 1 νεωτεροπρεπῶς ἀποκρίνεται ὁ Πᾶλος, τοῦ γὰρ Χαιρεφῶντος προτρεψαμένου αὐτὸν διαλεκτικώτερον ἀποκρίνασθαι αὐτὸς θεατρικῶς προφέρει τὸν λόγον καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ παρὰ θύρας ἀπαντᾷ, ὅπερ μάλιστα σκώπτει αὐτοῦ ὁ Σωκράτης· ἐρωτήσαντος γὰρ αὐτὸν τοῦ Χαιρεφῶντος, τίς ἐστιν ἡ τέχνη, ἢν ἐπαγέλλεται αὐτός, τὸ δποῖον, τί ἐστιν ἡ τέχνη, λέγει μὴ εἰδὼς τὴν τῶν προβλημάτων τάξιν τῶν τεσσάρων μηδὲ τὴν τούτων μέθοδον· ἵστεον γάρ, ὅτι ὡς πολλάκις εἴρηται, τέσσαρες μέθοδοι εἰσι· πρῶτον μὲν ἡ διαιρετική· δεῖ γὰρ πρότερον διαιρεῖν τὰ γένη εἰς τὰ εἴδη καὶ ἄχρι τῶν ἀτόμων ἔρχεσθαι. οὕτως τὴν οὐσίαν διαιροῦμεν εὐτάκτως· δευτέρα ἐστὶν ἡ δριστική, ἥτις λαβοῦσα τὰ ἀρμόζοντα ἐκάστῳ πράγματα ὅρον οἰκεῖον ἐπιτίθησι καὶ διὰ τοῦτο δρισμὸς λέγεται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὅρων τούτων τῶν περιοριζόντων τὰς πόλεις καὶ τὰ χώρια· ἡ δὲ ἀποδεικτικὴ λοιπὸν τὸν δρισμὸν λαβοῦσα πρόεισιν ἐκ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν καὶ ἀποδείκνυσιν· ἡ δὲ ἀναλυτικὴ ἀπὸ τῶν συνθέτων ἐπὶ τὰ ἀπλὰ χωρεῖ, οἷον φαμέν, ὅτι ὁ λέγων λόγος ὁ Σωκράτης περιπατεῖ, τὸ περιπατοῦν κινεῖται· ὁ Σωκράτης ἄρα κινεῖται· σύνθετος ἐστιν ἡ ἀπλοῦς· λέγομεν ὅτι σύνθετος· ἐκ προτάσεων γὰρ σύγκειται, αἱ δὲ προτάσεις ἐξ ὀνομάτων καὶ ὅμιλων, τὰ δὲ ὀνόματα καὶ τὰ δῆματα καὶ αὐτὰ σύνθετα· ἐκ συλλάβων γὰρ καὶ αὗται σύνθετοι· ἐκ στοιχείων γὰρ, τὰ δὲ στοιχεῖα ἀπλά.
- 2 ταῦτα τοίνυν εἴρηται, ἵνα δεῖξωμεν, ὅτι ὁ Πᾶλος ἀντὶ τῆς δριστικῆς τῇ ἀποδεικτικῇ ἐχρήσατο· ἐρωτηθεὶς γάρ, τίς ἐστιν ἡ τέχνη τοῦ Γοργίου, ὁ δριστικῆς ἐστιν ἴδιον τὸ δποῖον τί

10 mg. περὶ τῶν τεσσάρων διαλεκτικῶν μεθόδων 11 mg. α'
14 mg. β' 17 mg. γ' 19 mg. δ' mg. man. rec.: διαιρετική
δριστική
ἀποδεικτική
ἀναλυτική